

Alteja Sa Principele Carol

Pe care l'am iubit cu patimă, Care ne-a fost așa de drag tuturor, Care de multeori eră unica speranță și mângăere pentru cei buni. El, Care ne-a cunoscut atât de bine. Căruia îi zăcea la inimă fericirea neamului, împuternicirea țării, Care eră prea mândru de patria și poporul său, El în care ne-am pus toată încrederea, nu mai este între noi, nu mai este Al nostru!

Nu știm motivele pentru cari a abzis de dreptul de Moștenitor al Tronului, de dreptul de a mai face parte dintre Membrii prea iubitei și suveranei noastre Familii Regale și de dreptul de a se reîntoarce în țară în decurs de zece ani; deci nici nu căutăm să găsim nimic, ne doare însă abdicarea Lui, ni se tăie inima sincer rubitoare pentru pierderea Lui, care este unul dintre cele mai însemnate evenimente în istoria neamului și a patriei noastre!

În aceste momente de insuportabilă jale, rugăm pe bunul Dumnezeu să ne fie la mulți, mulți fericiți pe principele Mihai, noul Moștenitor de Tron, care este noua speranță a viitorului nostru!

Liga Apărării Naționale Creștine.

Apel către toți Românii.

Frați Români!

În timpul în care trăim — cel strălucit al întregii noastre țări — a văzut rezolvindu-se problemele de bază ale existenței noastre ca națiune:

Unirea tuturor Românilor într-un singur Stat. Improprietățile câtenilor în tot cuprinsul României. Votul obștesc.

Rezolvirea acestor mari probleme, nația românească posedă toate elementele îndeplinirii deplină și fidele, prin crearea unei unități naționale temeinice.

O singură problemă încă nu a fost rezolvită, și ea amenință să rădănicească folosința tuturor acestor elemente de cultură și să compromită existența însăși a poporului nostru: problema jidănească.

De ce fel putem vorbi de o problemă a jidanilor? Ce înseamnă ea pentru noi Români? Cum s'ar putea rezolvi?

Să cere să răspundem lămurit la aceste întrebări, pentru că de la răspunsul lor depinde îndrumarea și direcția acțiunii ce trebuie să întreprindem. Căci numai uniți și înțelegându-ne, când fiecare va ști ce să facă în marea luptă care începe acum, vom putea câștiga.

Problema jidănească rezultă din faptul călcării de către jidani a legilor din legile naturale de existență a națiilor, care este le-

gea teritoriului, a muncii pământului.

Fiecare popor, fiecare nație, ca să aibă dreptul de a se păstra ca atare, trebuie să stăpânească, prin muncă productivă o țară, un anumit teritoriu, pe care să creeze o cultură a sa, formându-și cele trei clase: clasa rurală, clasa de mijloc și clasa dirigentă, din propriile elemente naționale.

Nesocotind ei singuri, și dela început, această lege naturală:

Jidanii sunt o nație fără teritoriu, suprapuși celorlalte nații și trăind în exploatarea muncii productive a acestora. Iar acestes se apără împotriva suprapunerii lor.

În acest conflict permanent se rezumă întreaga problemă jidănească, și fără de care nici nu ar putea să existe. Căci dacă jidanii ar cultiva, ca toate celelalte neamuri, o bucată de pământ undeva, având o viață națională proprie, în marginile unui teritoriu determinat, nu s'ar mai ocupa nimeni de dășii. Problema se naste din existența lor nefirească, trăind ca exploatare paraziți, suprapuși celorlalte popoare, pe întregul pământ.

Acest parazitism universal al jidanilor, — și în aceasta constă primejdia lui, — nu este însă o întâmplare, ci rezultă cu necesitate din dogma fundamentală a religiei lor. După această dogmă,

jidanii sunt „poporul ales“, popor sfânt (am codeș), cu care Dumnezeu lor, Iahve, a încheiat un legământ special: ca ei să asculte de legile lui, iar el să le asigure stăpânirea pământului întreg, cu excluderea acelor care nu-i se închină, și cari trebuie tratați ca vrăjmași.

Cea dintâi poruncă a religiei lor este, dar, ca jidanii, „poporul ales“, să nu se amestece cu celelalte popoare, ci să le vrăjmească pururea, să caute a le robi și să nimicească pe acele cari nu ar voi să li se supună ca robi.

Acesta este cuprinsul religiei jidanilor, așa precum apare lămurit din toate cărțile lor sfinte, și care determină cu rigoare atitudinea lor față de celelalte nații, rezumându-se în următoarele texte, din cartea a cincea a lui Moise:

„Deuteronom 7. 1. Când te va duce Iahve, Dumnezeul tău, în pământul în care intri acum ca să-ți iei în stăpânire, și va alunga dinaintea ta multe națiuni... Și când Iahve, Dumnezeul tău, îți va da în puterea ta, în să le bagi, să le pierzi cu desăvârșire: legământ cu ele să nu închei, și mulă de ele să nu-ți fie. Nici să te încuscrești cu dănele... Ci așa să faci-ți cu dănele: altarele lor să le surpați, și stălpii lor să-i sfărâmați...

„Ca popor sfânt ești tu lui Iahve, Dumnezeul tău, pre tine te-a ales Iahve, Dumnezeul tău, ca să-ți fii popor al său, deosebit dintre popoarele cari sunt pe fața pământului...

„Și să pierzi toate popoarele pe cari Iahve, Dumnezeul tău, le va da fie... Și pre regii lor îi va da fie în mână, și tu să faci să piară numele lor de sub ceriu...

„8. 1. Luați aminte de toate ordinele, pe cari eu astăzi vi le spun ca să le faceți: pentru ca să trăiți și să vă înmulțiți, și să intrați și să luați în stăpâni pământul pe care Iahve cu jurământ l'a promis părinților voștri.“

Urmând această dogmă, și îndeplinind toate prescripțiile ei de vrăjmeșie, jidanii sunt o amenințare perpetuă a existenței tuturor națiilor și a ordinii din lăuntru a Statelor, pe care tind mereu să le surpe: având îndatorirea religioasă a supune dominației lor pământul întreg.

Acesta este explicația acțiunii lor dușmănoase, de dezorganizare, în toate țările, chiar și în acelea în cari li s'au dat toate drepturile, precum a fost în Ungaria, nimicită de dășii. Aceasta numai ne lămură asupra sălbăticiilor, fără exemplu în istorie, pe cari le săvârșesc în momentul acesta, din ură fanatică numai, împotriva nefericitei nații rusești, încăpută pe mâinile lor.

Despre o asimilare, a jidanilor, nu poate fi dar vorba, și nici despre o cooperare pașnică cu dășii, cărora prigonirea celor de altă credință, goimi, cum îi numesc, li este impusă prin religia lor, culminând în cuvântul sălbatoc al unui din cei mai învățați jidani, vestitul comentator al Bibliei, Rași, care zice: Tob șebegoim harog — pe cel mai bun dintre goimi, ucide-l!

În această învățătură de vrăjmeșie religioasă, fanatică, după care se conduc jidanii, ca nație, față de celelalte popoare, constă primejdia problemei jidănești, care sporește, în orice țară, cu numărul lor. (Va urma.)

Comunicat.

Fiind informați că agenți ai diferitelor partide politice caută a specula buna credință a membrilor Ligii Apărării Naționale Creștine spre a produce o confuziune ce le-ar putea profita, — adacem la cunoștința generală următoarele:

Liga Apărării Naționale Creștine nu are nimic comun cu nici-unul dintre partidele politice ale căror programe, obiceiuri și sisteme de luptă nu le poate aproba. Nici-o legătură de nici-un fel nu poate exista între aceste partide cu actuala lor compoziție și concepțiune cu privire la interesele superioare ale Țării și Ligă.

Liga Apărării Naționale Creștine luptă singură, sprijinită însă de toți cei buni, pentru realizarea programului său politic, economic și social, sprijinită pe imensa încredere de care se bucură în masele populare de toate categoriile sociale, rededeptate la o viață nouă și adunate sub steagul desfășurat de dl profesor A. C. Cuza, președintele Ligii din întreg cuprinsul regatului României-Mari.

De asemenea, — ori-ce altă organizațiune sau grupare izolată și nerecunoscută de Comitetul executiv central se consideră streină și i se interzice dreptul de a uza de (svastica semnul) recunoscut oficial și exclusiv al Ligii Apărării Naționale Creștine ca organizațiune politică.

Persoanele cari vor lua cunoștință de ori-ce fel de încercări de mistificare a opiniei publice în această direcțiune, sunt rugate a informa

Comitetul Executiv Central

O lacrimă pentru Principele Carol

Dacă altceva nu i-se poate da celui înmormântat, o lacrimă creștinească cred că i-se cuvine, și-avem dreptul la ea. Vor vărsa-o toți camarazii de luptă, tovarășii tăi de suferințe în războiul pentru desrobirea neamului. Va vărsa-o tinerețea de astăzi, de care ai fost nedespărțit, și căreia i-ai arătat adevăratele cărări, ce duc la fericirea țării, la o viață nouă, la adevărata viață, unde păcatele vremurilor noastre nu au ce căuta. Vor vărsa-o toți aceia, care știu să iubească țara așa, cum tu ai iubit-o. Vor vărsa-o până și ultimele cătune ale acestei țări nenorocite, căci nu este colț în țară, care să nu-l fii căutat, culegând din toate părțile durerile neamului și, lăsând în urmă-ți nădejdea mântuirii. Erai creiat pentru popor, pe care l-ai iubit și nu pentru palate, pe cari le-ai părăsit și disprețuit.

Acum s'a isprăvit totul. În mormântarea oficială s'a făcut. Consiliul de Coroană a întărit sufletul înduioșat al Regelui care a avut **puterea și energia** ca să ordone operația **irevocabilă**. Reprezentanța Națională s'a plecat înaintea înaltei hotărâri a Suveranului.

Bătrânul Brătianu a exilat pe Cuza Voda, dar nația recunoscătoare și astăzi îl poartă în suflet.

Prințul a fost al țării și, țara l-a iubit. Il iubim cu toții, căci l-am avut de-atâtea ori între noi. Ne-am apropiat de sufletul lui așa cum s'a apropiat și el de al nostru. Ia-m spus toate durerile ca unui părinte și am avut încredere în dreptatea lui. A suferit și el cu suferințele noastre, s'a împipărit prea adânc în sufletul nostru și nu-l putem uita.

Ordinile mai înalte îi vor înălțura tabiourile, și-i vor trage cu negru peste numele și amintirea lui, dar în inimile noastre nu vor putea pătrunde, și noi, acolo îl vom adăposti, și vom privi la el, ca la ceva sfânt, care ne îmbălbățează în lupta pentru idealul nostru și ne întărește credința în viitorul nostru, așa cum l-am visat.

V. P.

Alegerile comunale.

Oamenii de pe sate la alegerile comunale să nu facă politică de partid, ci să stee toți una și să aleagă în fruntea comunei un sfat stătător din cei mai de omenie locuitori, care le dau cea mai mare chie-zășie că vor purta cu cinste și cu omenie treburile comunei. Este de dorit acest lucru, pentru că numai astfel se va putea avea în sat liniște și va fi bună pace. Primarul îl vor alege consilierii comunali dintre ei. Dacă se fac mai multe liste sau propuneri de candidare, atunci se vor face de bună seamă șmecherii.

Să nu calomniezi — bârfești!

Unul dintre cele mai grele păcate față de societatea omenească este uciderea. Pentru prevenirea ei toate legislațiile din toate vremurile au luat măsuri aspre. Și e natural. Ucigașul prin fapă sa pornită din interes mășcov, din dorul de a scăpa mușcește, fără luptă cinstită de rivalul său, din dor de răzbunare pentru vre-o vătămare a egoismului său nestăpânit, se amestecă samavolnic în dreptul dumnezeesc, răpind cel mai mare dar ce-l are omul: viața. Astfel se înțelege că față de ucigaș se revoltă fiecare om și societatea caută să-l scoată din sânul ei, să-l sepiereze pe un timp sau pentru totdeauna, după măsura responsabilității celui vinovat. O societate sau o opinie publică care nu e în stare să reacționeze, care se resemnează și se împacă cu o violare presocotită a celui mai scump drept omenească, admitând un ucigaș în mijlocul ei, este însăș coruptă și decăzută moralicește. Am putea zice că e pe cale de descompunere. De ce? Îi lipsește acea putere morală, aceea vigoare sufletească, care să-i dea vigoarea de a se apăra, de a se apăra prin luptă cu elemente destrucitive, cari îi atacă temelii.

Cel care e curios este faptul, că în raport cu măsurile aspre ce le-a luat societatea în toate vremurile față de ucigași măsurile pentru stărpirea calomniatorilor (clevețitorilor și hulițorilor) sunt foarte neînsemnate. Cu toate că calomnia în general, este cel puțin atât de păcătoasă și de stricăcioasă ca uciderea. Calomnia fiind uciderea morală a rivalului, a concurentului sau a dușmanului și mai grozavă în urmările ei, decât însuși luarea vieții. Să nu se pună exagerare. Moartea trupe-

suferință fizică, câtă vreme moartea morală e urmată de nebănuite suferințe, care vor fi cu atât mai grele cu cât le porți fără a te fi făcut vinovat de ceva, numai din cauza calomniatorilor, care au avut dibăcia satanică să te discreteze cu minciuni plasate la locul potrivit, în fața întregii societăți.

Calomnia este una dintre cele mai periculoase boale ale lășității, care cunoșcându-și inferioritatea nu îndrăznește să provoace luptă deschisă ci atacă din dos, căutând să stârnească un curent dușmănos și să provoace disprețul public față de rival.

Și reușește de minune. Spre a găsi dovezi e deajuns să cruncăm o privire în jurul nostru și pretutindenea vom găsi urmele șarpelui veninos al calomniei, ce se strecoară printre noi lașă și pizmașă. Cine nu știe vre-o poveste spusă pe șoptite de cineva, despre oarecari isprăvi rușinoase ale fratelui său? Cântăm noi dovada ticăloșilor cu cari hulițorii din tufă împreună cu noroiul calomniei pe fratele nostru? Nu! Suntem prea iezeși ca să căutăm adevărul și astfel încet dar sigur toți ne vom uita unul la altul ca la hoști, pungași și destrăbălați, nu pentru că am fi de fapt ei pentru că așa vorbește... lumea.

Dar întrebăm noi, poate-se lucra, mână în mână cu încredere unui față de celalalt, când a incolțit în sufletele noastre bănuiala? Nu! Cu morții nu poți merge înainte și cel calomniat e mort moral, ucis de calomnie.

O. B.

— **Români sprijiniți numai comercianții și meseriașii români. Nici un ac dela jidani!**

Cetiți și răspândiți ziarul:

VOINȚA POPORULUI

Drepturi și drepturi!...

de V. P. VRANCEA.

După dezertările în masă, spionajul și trădările din timpul războiului; după victoria armatelor române de la Mărăști, Mărășești, Muncel, Olteu, Varnița; eroii părților sedentare, dolmecerii și acei fugiți la Odesa, ca Aristide Blank, au cerut străinătății drepturi, și prin tratatul de la Versailles din 1919, le-au câpătat. — Străinătatea reprezentată prin agenții lui Braunstein, Bercovici și alții, toți cu nasul în formă de cosor și pistriul pe față, toți din binecuvântatul neam al lui Iuda, au înpus, zic ei, României biruitoare, înfrângerea sufletească, de a da drepturi la viața lor, iar luptătorilor noștri, drepturi la osândă.

Și astăzi, pentru că ne-am făcut datoria, pentru că am făcut o altă țară, și unii din noi pe piept port mușcături de gloanțe în loc de Steaua sau Coroana României, care distincțiune i s'a dat și lui Rosenthal eroul rănit cu coada măturii pe când se lupta... cu curățitul străzilor în dosul frontului; — astăzi fii acelor care au mușcat țărâna înroșită, fii națiunii, sunt muritori de foame.

Le-am dat drepturi la viață în timp ce ostașul român rămas fără mâna dreaptă, întinde lui Ițic înbogățitul, stânga, cerând trădătorului de eripomană. — Rușine!...

Dacă a murit un jidan mușcat de vre'o insectă la oășile sedentare, sau dacă altul vrând să scape s'a împușcat singur, oare ceilalți răniți ca lăcustele infometate de pretutindeni au dreptul la recunoștința noastră?... Nu!... Cei ce au urechi de auzit să audă. — Cei puși în capul acestei țări să priceapă, că tratatul de la Versailles, e o rușine națională și de vreme ce am învins hoardele teutone, trebuia să nu ne fie frică de străinătate, de acei care nu ne întreaba pe noi Români, când își pedepsesc trădătorii.

Cer drepturi!... Li s'au dat!... Cer drepturi la viață. Să vină toți. Eu unul i-ași înșira la gard, și le-ași da drept la un metru și 90 de pumunt.

Oare pentru ce ostașii fronturilor și-au făcut datoria?... De ce, când văd că țara din zi în zi devine o tarabă de halne vechi, băiatul lui Șulăm, ofițer; al lui Nuhâm, șef de cabinet al D-lui Ministru, în timp ce fii lor, Românii din cauza taxelor și a șicanelor, nu pot vedea liceul.

Când goarna va suna, chemând pe toți la datorie, granițele vor fi împânzite de acești patrioți, pivnițele vor geme pline de umanitariști; Ștrul, va păzi bine balabusta, și dintr'un sumar costum de noapte, va eși biruitor Eroul Național Moise, cerând nației, recunoștință —, iar tu, biet ostaș năpăstuit în țara ta, te vei duce să-ți faci datoria, să-ți aperi pământul, pentru că după moarte Moise viteazul, ce-și va schimba numele în Mihai, plin de sus și până jos de decorații, va veni în sat, aruncându-ți în miez de iarnă afară din casă feciorii, pentru că străinătatea i-a dat drept s'o facă.

Sărace! sărace, pe ce mână ai încăput, popor viteaz, bun și mare!...

Unde ai ajuns dacă tu ți-ai făcut datoria?... De bună seamă că tot Văcăreștii sau Jilava ți-a încătușat mâna, ți-a oprit elanul, în timp ce trădătorul de eri, falitul de astăzi, te va scuipa unplându-te de noroi.

Presa lor nu-ți va ridica osanele cum îi ridică lui Batzaria, lui Dobrescu

sau altor coade de topor, și pentru tine nu se va găsi sărman oropsit nici o Ligă a drepturilor ca să-ți de-a dreptul, măcar să-ți faci semnul crucii.

Tu vei zăcea acolo ca Băguiescu, sau alții, uitat de puternicii zilei, în timp ce vor veni mereu în țară ilustrii scriitori străini pentru anchete, iar ție nu-ți va cunoaște păsul nici odată. Și tu acei ce-ai făcut datoria, ai dus acest sentiment așa de departe încât tot neamul tău suferă azi sărăcia, tu ostaș al frontierelor purtat după dreptate de la Ana la Calaf, tu invalid român, fii sigur că mâine dacă Pauker sau Waissman va cere, — din ordinul lor, chiar cârjile ce-ți preumblă ciopârțitul trup, vor fi transformate în chibrituri.

Acesta va fi dreptul tău Române, și nu trebuie să cârtești, căci superi străinătatea, și pe domni de la Adivorul!...

RAVAȘ E.

Din Nădlac: În comuna Nădlac dela frontiera de vest s'a înființat în ziua de anul nou cu o însuflețire de nedescriș un comitet comunal al Ligii Apărării Naționale Creștine alegându-se de președinte vrednicul inimosul și cinstitul avocat Dr. Al Fântănar. Nu se poate spune bucuria și fericirea de care erau pătrunși toți cei de față intelectuali, meseriași, economi și studenți, grăbindu-se să se înscrie membrii a L. A. N. C.

Dzeu sf să dea ca organizațiunea „Ligei” din acea comună să poată servi de model în toate privințele comunelor din jur.

În 3 Ianuarie „Societatea Tinerimei Române din Nădlac” a aranjat o petrecere care a reușit foarte bine. Ai avut conferință, teatru, declamare și dans cât ai vrut. Punctul culminant a fost „Imnul Studentesc” cântat de cor mixt, sub conducerea maeștrului domn inv. Chira, căruia i-se cuvine toată lauda pentru reușita imnului, punându-l pe note pentru cor mixt ei însuși. Era impunător și ți se umplea inima de speranță și încredere în înfrânică și viitorul acestui neam, văzând însuflețirea de care erau cuprinși toți cei din sală tineri și bătrâni, femei și bărbați fără deosebire de partide politice, când au ascultat așa de evlavios stând în picioare, „imnul studentesc” și n'au încetat cu aplauzele până când nu s'a repetat intonarea lui.

Observarea este că dintre creștinii neromâni puteau lua parte mai mulți la această serbare dând și în felul acesta dovadă de adevăratul lor sentiment patriotic de care nu vrem să ne îndoim.

SE ZICE:

Că la sărbătorile Crăciunului era să se formeze un guvern așa numit de tranziție, dar dl general Prezan, care era designat pentru formarea lui, nua voit să-și la această sarcină.

Că Rusia bolșevică se teme de un atac de cruciadă din partea Angliei și a aliaților ei și astfel a întrebat-o pe Germania dacă ar permite ca să treacă trupele aliate spre Rusia. Ni-se pare îi apucă caldurile pe bolșevici.

Că banca de model „Victoria” din Arad a votat 100.000 Lei pentru ajutorarea celor băgubiți prin popotul de apă.

Că liberalii urmăresc înighebaria unui guvern de coaliție în frunte cu Goga-Goldiș și câțiva dintre al lor.

Că un jidov din Arad sprijinește din crâșputeri pe un jidan și poată fi cu orice preț director la fabrica de zahăr din loc. Doamne Dumnezeule unde ești?! Azi mâine nu mai avem loc pe lista neagră!

Idea națională.

Materialismul exagerat, e o primejdie din punctul de vedere național, deoarece ne arată că de întunecate rămân preocupările de acest ordin, când se revărsă potopul de venin, pentru câștigarea câtorva puncte.

Conștiința publică devine conștientă din cauza iscodirilor atâtor patimi, cari alungă ori ce preocupări de educație sinceră și de dezvoltarea conștiinței naționale a populației băstinașe, se ciocnește de făgădueli și protecțiile acordate minorităților în școală, în administrație, în justiție etc.; iar populația minoritară, încălzită de atâtea avantajii și protecțiuni, se agită și atacă profesori, studenți, populația blândă și ospitalieră, aduc ofense politicianilor români, care luptă pentru unire. Acesta în prezența autorităților, negăduese alcătuirea actuală de stat și se întovărășesc cu vrășmașii noștri externi.

Pentru susținerea și întărirea românismului, ideea națională este un principiu sprijinitor al unității noastre naționale.

Ea este busola conducătoare a destinului neamului românesc. În numele „ideei” s'au purtat războaie, cu finta salvatoare a unității noastre.

Antagonismul politic, ciocnit în lăstări armate, a dat greș, față de tăria sufletească a neamului românesc.

Idea națională manifestată activ în mișcările „Ligei Apărării Naționale”, a studenției universitare și poporului român, în deplină și bazată pe faptul că jidanii au subjugat neamul românesc, au acaparat întreaga viață economică a țării noastre, a început a da roade înbucurătoare față de partidele politice cari au îndurat mult din cauza propagandei rășmașilor interni și politicienilor de căpătuială, cedând cu ușurință capitalismului jidovesc, orașe, târguri, sate, mine, păduri etc. căzute în ghiarele jidanilor și vânduților lor.

Propagandele anumitei presei anti-religioase și bolșevice, prin legăturile ei minoritare-jidovești, au transformat în iad, omenirea înmăcâtă de corupție, jaf și speculă.

Populația română a ajuns sclavă de-vil și minorităților înbulbate. Ruina și ruina au coprins corpurile istovite, în munci grele și viața mizerabilă, care samănă cu moartea și desnădejdea.

Poporul român trebuie să simtă doctrina „Ideii Naționale” sprijinită azi numai de „Liga Apărării Naționale Creștine”, de studenți și de o mare parte din popor.

Evident aceasta se angajează într-o adevărată luptă. Venind cu program rațional și inteligent, deșteaptă orașenii și sătenii, prin metodele puncte ale programului nostru — de-a înfriga o făclie mare neaoasă, unde nimeni n'a pătruns încă, „Făclia ideii naționale”.

Acum sau mai târziu, tineretul trebuie să dea alarma!

Acum, când preținși intelectuali risipesc energiile în mod național, neglijând condamnabil masele adânci ale poporului, și și dau mâna cu samsarii politici,

descreerați, pe dupe ușile întunecate, frământase, totdeauna favorabile crimelor de tot soiul, e o crimă din partea celor conștienți, d'a nu feri țara și neamul de primejdia grozavă ce se ridică amenințătoare.

Dănuirea mai departe a actualei stări criminale, ar însemna sărăcie și falimentul moral al ideii naționale.

„Ideea Națională”, în cuget și simțire, prin activitatea, „Ligei Apărării Naționale Creștine”, a Studenției și Poporului Român, vor sfărâma compromisurile și va lovi cu putere în masca fățarniciei, dupe care se ascund viperile omenesti.

Să dăm ascultare activității și strigătului ei de alarmă, ca unui simbol măreț ce trebuie să trăiască în sufletele fie căruia dintre noi.

D. Mizileanu.

Insemnări

— Despre copii. —

Copii de astăzi trăiesc într-o epocă nenorocită, a spus în anul trecut, într-o conferință interesantă, un eminent profesor universitar.

Nu putem să spunem că ne-am fâlit cândva, acum după război, cu sufletul sănătos al actualelor generații de copii, dar ori cât, nici odată nu pare c'a bătut mai multă demoralizare ca acum.

Fetele încep să fugă de acasă, în America, amăgite de filme senzaționale de cinematografi, altele delapidăză bugeturile părinților și să duc în tovărășia iubitului să trăiască în voia soartei, sau — mai desnădăjduite — se sinucid.

În anul trecut, în București, o fată de pension a dispărut, timp de o lună, dintr'un institut bine cunoscut, și de curând alte zece-douăzeci de eleve au fost descoperite frecventând o societate de tineri cu totul deklasată.

Supravegherile profesorilor și circularele ministerelor au ajuns infructuoase. Pe de altă parte mijloacele părinților de a avea un servitor sau o guvernantă la dispoziția copiilor, sunt adesea insuficiente. Astfel că majoritatea copiilor, cari iese singuri în oraș, abuzează nu numai de o libertate adesea clandestină, dar mai mult, încearcă printr-o conduită îndrăznească să vadă dacă nu și-ar putea schimba plictiseala unei existențe mediocre, într-o situație cu perspective mult mai bune.

Te uiti câte-odată în jurul tău în oraș, și vezi sute de fete cari n'au mai mult de 17—18 ani, funcționare probabil pela diferite birouri, agenții, societăți, îmbrăcate cu haine și rochii de mii de lei, pe cari desigur nu le-au făcut dintr-o leață de nimica toată, și nici din bugetul părinților, cari — foarte mulțumiți, că fata își câștigă existența și nu le îngreuiază sarcina menajului — închid ochii și nu se sinchiesc de nimic!

E deci foarte natural, ca ceilalți frați și surori mai mici să urmeze exemplul rău, care vine de sus și să-și creieze încetul cu încetul un drum nou alături de acela al familiei.

În bună parte însă actuala demoralizare a tineretului nu se datorește decât indiferenței cu care cei mai mulți părinți își cresc copiii. La noi în societate nu există și n'a existat

nici odată ceia ce se numește în alte țări educația sufletească a copilului, adică legătura de intimitate și încredere între cel tare și cel slab.

Copiii noștri, și mai ales fetele, trăiesc dela o vârstă cu imaginația și cu simțurile. Cu imaginația bolnavă a unei rase noi, care vrea să profite cu exaltare de toate plăcerile. Și părinții, fie dintr-o naivitate inexplicabilă, fie din slăbiciune, în loc să le deschidă ochii la realitate și să le înfrâneze pornirile, îi lasă în ignoranța aceia vicioasă, care îndeamnă la tentații.

Și pe urmă îi surprinde faptul că acești nenorociți și aceste detractate își iau lumea în cap.

Am văzut la un „thé-blanc” din cele mai highvie, la doisprezece ani, când decoltate și ondulate, dansând c'o pasiune amețitoare sub ochii binevoitori ai părinților... Nici nu mai vorbesc de acelea cari s'au exibat de curând pe scena unui teatru, picant desbrăcate, și gustând cu ușașu atmosferă perfidă a cabinelor și culiselor.

Cum mai poți cere unor asemenea copii naivitatea și seninătatea sufletească de care au atâtea nevoie între viață și vis la doisprezece ani, când tu de cu vreme le infiltrezi asemenea senzații.

De aceia n'am să spun ca distinsul conferențiar din anul trecut: „copii trăiesc într-o epocă nenorocită...” ci: „sunt niște nenorociți aceia cari i-au lăsat să se demoralizeze”.

„Malignus quondam candido et simplici robignem suam affricat!” (Seneca epist. 7, 6).

C. B.

Slujbașii Statului.

Cea mai nefericită soartă o au azi slujbașii Statului.

Leață unui funcționar ce-o primește la două-trei luni odată este atât de mică încât nu-și poate procura nici hrana de toate zilele, decum întreținerea familiei. Din zori de dimineață nefericiții oameni muncesc ca niște roboți, fără ca munca lor să fie recompensată în mod uman și drept, după cum se cuvine.

Guvernul face economii pe spatele și munca lor, detragându-le din mica lor leață procente mari, forțându-i astfel să părăsească postul, sau să nu-și facă datoria, în mod conștiincios.

Nedreptatea ce li-se face e strigătoare la cer. Din neînsemnata lor leață se reține 4—8%, impozit, pecând milionarii capitaliști nu plătesc nici un ban. Scumpetea crește din în zi. Comercianții urcă prețul articolelor; profesioniștii liberi, măresc tarifele în raport cu scumpetea de pe piață, și bietul funcționar de stat abia mai poate trăi.

Tot astfel și nenorociții de pensionari, ajunși la neputință?

În împrejurările anormale de zi nu mai e cinstă să fi funcționar și slujbaș al Statului, — și dacă te mai gândești și la aceea că oamenii cvalificați sunt dați la o parte, iar în locul lor sunt puși alții fără nici o pregătire, atunci cauza nemulțumirii funcționarilor este bine cunoscută.

La noi nu-și bate guvernul capul cu funcționarii, căci ei sunt buni, tac și rabdă, însă tăcerea și suferințele lor, vor avea consecințe grave la urmă, când ne vom trezi cu o complectă corupție și demoralizare, ce vor distruge tot ce s'a clădit în urma războiului mondial.

Ar fi de dorit, ca guvernul să pună capăt acestei nedreptăți, plătiind funcționarii bine după meritul și munca depusă în serviciul și folosul Statului.

Matei.

Pohod na Arad et Sopron.

Am nu ști, că putere am să te răstignesc!... (St. Script)

Ziua de 6 Septembrie 1916 mi-s'a imprimat pe veci în memorie, fiind una dintre cele mai grele peste câte am trecut în viață. La ora 1 p. m. mi-s'a anunțat sentința judeului de instrucție, în urma căreia a trebuit să-mi las casa și moșia și micii mei copii și prin o sărutare mută să-mi iau adio dela soție și scumpa libertate.

Faptul s'a petrecut precum urmează: Toma Mișuța în ziua de 26 Iulie m'a denunțat jandarmeriei din Ciuciu, că în decursul războiului și mai ales în preajma sărbătorilor sf. Paști am folosit cuvinte în expresiuni vătămătoare la adresa națiunii maghiare și a religiei iudaice. Încă în aceia zi seara o patrulă de 3 jandarmi a escurs la casa lui, unde a fost ascuțat mai mulți martori produși de puțin credinciosul și *vărul meu primar*. Cam la 2 săptămâni s'a luat un nou interogator cu martorii apoi cu mine și cu soția, condusă fiind perchezitia de astădată de plutonierul Bodl Gyula — fost comornic la Tisa Pișta — cu multă maliție. Voesc a nota, că la prima ocazie am fost dus la Hălmagiu la pertractare judecătorească și numai în ziua următoare am venit acasă, când soția cu ochii scăldați în lacrimi și cuprinsă de spaimă îmi spuse cele petrecute. Am mângâiat-o însă îmbărbătându-o, că toată afacerea e un lucru de nimica și așa s'a mai domolit! Cu ocazia cercetării a doua mi-s'a descris naturelul și din vorbele împănăului puteam deduce, că afacerea ia formă serioasă. Ca să nu repet vorbe dau esența cuvintelor înrimate: „Să dea Dumnezeu să ajungem odată acele zile, ca să între frații noștri și muscalii în țară, atunci o să arătăm noi la spurcații de unguri și puturoșii de jidovi, de li aduce Dumnezeu eu de bucurie junghiu vițelul cel mai gras să ne ospătam cu frații, căci la țara asta sunt numărate zilele; ba eu am nădejde să ajung atunci și ministru; la ce preteasă a aprobat și a zis și ea dea Dumnezeu să ajung și eu doamnă mare cât de curând!” Afară de aceste mai sunt niște fraze grosolane ce nu se pot da publicității.

Peste puțin timp și adică la 1 Septembrie am fost citat la pretură, împreună cu martorii denunțanților, unde de nou mi-s'a luat interogator la ordinul procuraturii din Arad. Fasiunile noastre au fost trecute la proces verbal. A obvenit apoi cazul, că eu și soția am mers la Arad în ziua de 2 Septembrie până la 5 Sept. la ora 6 seara când ne-am reintors acasă, având de a face cu plumbarea dinților, când pe drum spre casă ne iasă în cale dșoara M. Ionescu — în prezent v.d. dr. Bănică — și mă surprinde cu vestea, că dl notar are să-mi comunice ceva interesant și deci să mă abată pe la el. Era deja seară și notarul scria în cancelarie la masă când la intrare îmi spune, că mâine zi cu trenul de dimineață să plec la Arad fiind citat la procuratură, iar de nu voi fi escortat și totodată am să-i dau răspuns pozitiv având el a aviza protopretorul despre demersul i-acerii. După profundă cugetare i-am spus hotărât, că vom merge. Îmi iau noapte bună și mă duc la soție, carea mă aștepta cu nerăbdare apoi îi spun vestea și pornim pedestru spre casă. (Va urma).

>Vom lovi deopotrivă în streinul parazit și în românul necinstit și înstrăinat.<

Indrăsneala străinilor.

În anul trecut elevii cl. VII-a a liceului Moise Nicoară din Arad au făcut un turneu, conduși de neobosiții domni profesori, prin județul Aradului cu scopul de a răspândi cultura la sate. În comuna Săvârșin, cu această ocazie, au dat un concert care a reușit bine. Acești oaspeți iubiți au fost bine veniți și primiți cu o deosebită plăcere în special de țărânii din comună. Au tras la „Hotelul Central” care este proprietatea dlui Conte Hunyadi dar dlui Hercz care este arendașul acestui local nu i-a convenit că vedea pe fili neamului românesc, cari veneau pentru a răspândi cultura poporului din acea localitate, a înghițit-o însă fiindcă nu avea ce face. După plecarea lor, s'a manifestat durerea soundând că la așa oameni nu mai dă localul că aceștia nu sunt oameni ci porci.

Noi credem că dl Hercz are dreptate când nu-l convine să între românaii

noștri pe la restaurantul dlui și suntem convingși că dacă venea vre-un grup cu caracter unguresc sau jidovesc ce mare plăcere ar fi avut acest perciunat Hercz și după plecarea lor din comună i-ar fi lăudat.

Ne întrebăm noi oare dacă în timpul unguirilor și-ar fi manifestat un român părerea sa față de studenții unguri fiind proprietar sau arendașul unui Hotel în felul „Hercului” ce i-se întâmpla? Credem că nu studenții li spărgeau geamurile ci chiar autoritățile cari erau în drept de a păstra liniștea.

Nu știu ce ar zice dl Conte Hunyadi proprietarul acestui local, dacă s'ar arăta studenții noștri calomniați de această lichea obraznică durerea, ce le apasă sufletul? Dl conte Hunyadi ar face poate numai decât o reclamație la „Liga Națiunilor” că sunt persecutați în țara românească.

Noi îi rugăm încă de astădată pe perciunii lui Hercz să fie liniștiți, să nu-și facă de cap. *Al. Hanciu.*

Prospect de emisiune.

Subsemnații fondatori înființăm pe baza acestui prospect care va face parte integrantă din Statut, o societate anonimă pe acțiuni sub denumirea: „Banca Apărarea Națională” Societate Anonimă.

Capitalul Societății se adună prin subscripțiuni publice și se inițiază la Lei 20.000.000 (douăzeci milioane), împărțit în acțiuni nominative de câte 200 Lei fiecare.

Acest capital se poate fixa mai ridicat sau mai redus de către fondatori, ținând seama de acțiunile subscrise.

Capitalul prin deciziunile Adunării generale oricând se va putea spori prin emisiuni de acțiuni noi, în condițiunile ce urmează a fi stabilite de Consiliul de Administrație.

Sediul Societății este București, putând înființa sucursale și agenții în orice comună urbană și rurală din țară și în străinătate.

Durata Societății este nelimitată.

Scopul Societății este contribuția la întărirea vieții noastre economice-financiare-industriaie-comerciale-agricole, culturale și sociale.

Toate operațiunile societății vor avea exclusiv caracter național.

În acest scop Societatea:

- 1) Va da credite etfne și numai la românii creștini;
- 2) va iniția și va contribui la înființarea de cooperative agricole, va iniția și va contribui la înființarea de case naționale și biblioteci populare;
- 3) va îndruma și iniția fondarea de ateliere, fabrici și întreprinderi industriale și comerciale, cu ajutorul meseriașilor și comercianților români creștini, acordând credite etfne;
- 4) va iniția și va ajutama căminuri studențești și căminuri de ucenici;
- 5) va face cea mai largă propagandă prin conferințe și prin scris, susținând și sprijinind din beneficii publicații și foi economice, culturale și sociale și va sprijini instituții de binefacere și culturale, cu caracter național-creștin; Societatea va face următoarele operațiuni:

1. Orice operațiuni de bancă.

2. Orice afaceri pentru dezvoltarea și înaintarea agriculturii, comerțului, industriei și a întreprinderilor de tot felul.

Societatea va putea să emită și să pună în circulație obligațiuni.

Fondatorii își rezervă dreptul să denumiască Consiliul de Administrație pe primul period de 4 ani. Deasemenea își rezervă dreptul să selecționeze subscrierile de acțiuni.

Toate acțiunile emise vor fi date numai la români creștini menținându-se aceasta dispoziție la ori ce schimbări.

Cenzorii vor fi aleși de adunarea generală de constituire.

În adunările generale fiecare acțiune dă dreptul la un vot.

Termenul de subscriere este de la 15 Dec. 1925 până la 31 Ian. 1926.

La subscriere se va plăti 30% (treizeci la sută) din capital și câte 20 lei de fiecare acțiune spese de emisiune. Se poate însă plăti la subscriere și capitalul întreg, procentele calculându-se la suma vărsată.

Subscrierile și plățile se pot face la:

1. Banca Națională a României din București, și la toate Sucursalele și Agențiile ei din țară.

2. La Băncile membre ale Solidarității pentru Ardeal și Banat.

Pentru sumele plătite, fondatorii subsemnați garantează solidar.

Adunarea generală de constituire va discuta și va aproba Statutele Societății.

Adunarea generală de constituire se va ține sub președinția Dlui Profesor A. C. Cuza, conform articolului 135 din codul comercial.

MEMBRII FONDATORI:

Prof. Univ. A. C. Cuza — Iași
pres. L. A. N. C.

Dr. Valer Popp — Cluj

avocat, vicepres. L. A. N. C.

Paul Iliescu — București

avocat.

Dr. Dionisie Benea — Arad

medic, direct. „Voința Poporului”

General Marcu Gh. — Craiova

fost senator, fost vicepres. Senatului.

Dr. Victor Petcu — Ploiești

avocat.

Remus Iliescu — București

arhitect.

N. Porsenna — București

avocat, fost deputat.

D. Popescu — București

avocat.

Colonel Niculcea I. — Iași

Dr. N. C. Paulescu — București

prof. univ. vicepreșdinte L. A. N. C.

Gen. Dr. I. Macridescu — Focșani

fost senator, pres. Băncii Economice.

Aurel Pasca — Cluj

comerciant.

Capitan Beleva Gh. — Cluj

invalid de război.

Ion Z. Codreanu — Huși

profesor, fost deputat.

Dr. Emil Colbazi — Cluj

medic.

Virgil Petrescu — București

director de bancă,

Gh. Anastasiu — București

proprietar.

Dr. Alex. Tăranu — Timișoara

medic.

Dr. Valer Roman — Cluj

avocat, secretar gen. al L. A. N. C.

I. C. Cătuneanu — Cluj

prof. univ.

Oliviu Pasca — Cluj

inginer.

Em. D. B. Vasiliu — București

avocat.

Dr. Seb. Bornemisa — Cluj

ziarist, directorul foli „Lumea și Țara” și al

revistei „Cosinzeana”, fost deputat.

Alex. Bacaloglu — București

avocat.

Aurelian Andreescu — București

avocat.

Dr. Ioan Istrate — București

avocat, secretar ajutor al L. A. N. C.

Petre T. Ghitulescu — București

avocat.

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— Mulțumim tuturor inimilor nobile românești pentru urările de bine și cuvintele lor îmbărbătătoare. Le promitem totodată că ne vom nizu, să ne facem datoria de Români buni și cinstiți și în viitor, rugând în interesul public al neamului și al țării noastre scumpe sprijinul moral și material al tuturor celor buni! *Dir. ziarului.*

— Suntem informați, că persoane necompetente colectează pentru ajutorarea inundațiilor din județ. Se pune în vedere publicului a nu da nici o sumă de bani spre acest scop altor persoane sau instituțiuni, decât acelor care vor prezenta autorizație liberată de Prefectura județului și publicate în ziarele locale.

Toți Domnii abonați, cari nu și-au achitat abonamentul din anii trecuți, vor primi cărți poștale cu rambursă, pe care, îi rugăm, să le răscumpere necondiționat.

— Despre Dl preot Vasile Vilhorzski din com. Valeva jud. Coțman Bucovina, am primit știri, pe cari ne este rușine să le publicăm. Rugăm autoritățile superioare să se intereseze de viața lui și să-l dea o pedeapsă binemeritată.

— Svonurile că ziarul nostru ar fi cerut ajutor dela careva autoritate ori partid politic, este o minciună ordinară deamă de cei ce au născocit-o și o cred. Noi nu facem parte dintre aceia, cari își vând principiile pentru un blid de linie ori pentru „30 de arginți”.

Abonații și aderenti noștri vor fi atât de cinstiți și înțelegători o datorie achitându-și datoriile și contribuind la forțele de susținere al ziarului nostru, carei noastre.

— Dlui Nicolae Tecău, în Dacia America, care jertfește a lui în toate părțile, unde este vorba de a sprijini o chestiune națională românească, îi aducem sincere mulțumiri pentru abonamentul său și rugăm pe bunul Dumnezeu să-l ajute în deplină sănătate și bună. *Administrația ziarului.*

Carnetele funcționarilor. Consiliul de miniștri a prelungit valabilitatea carnetelor funcționarilor publici și privați pe căile ferate cu rețeaua generală la 1 Aprilie 1926.

— Drăgălașa Dșoară, Dr. Motiu și Dl. Jian I. Popa au fost Le urăm fericire și noroc.

G. 2223—1925.

Publicație de licitație.

Pe baza deciziei Jucăreștii Mixte Arad No. de mai sus, mobile și alte obiecte prețuite în suma de lei 12700 cuprinse în favorul Băncii „Victoria” pentru suma de lei 5000 cap. de interes de 6% dela 3 Dec. 1921 precum și spesele stăvite pără în prezent se vor vinde la licitație publică în Arad, str. Consistorului Nr. 20 în ziua de 15 Ian. 1926 d. m. la orele 2 p.m. art. de lege LX §-ul 107 și 108 din anul 1881 a legii excepționale.

Arad, la 17 Decembrie 1925.

G. Ciampaga.

exec. judecătoresc.

Primăria orașului Arad.

No. 33126—1925.

Publicațiune.

Pentru îndeplinirea postului de conducător tehnic la Uzinele comunale Arad, publicăm concurs, și invităm postulanti, ca până la 25 Ianuarie 1926, să ne înainteze petițiile întocmite în conformitate cu dispozițiile cuprinse în art. 7 din Regulamentul pentru aplicarea legii statutului funcționarilor publici.

Condițiunile sunt următoarele:

Petiționarul va dovedi:

a) că are diplomă de inginer mehanic, eventual de omă dela Școala Superioară de Arte și Meserii. Să dovedească că este cetățean român și are purtare morală bună.

b) că a fost aplicat la o întreprindere pentru alina, utere cu apă a vreunei comune și cunoaște toate lucrările și agendele tehnice dela astfel de întreprindere.

c) că este capabil să conducă lucrările de canalizare pe apă murdară (Sistem Shone).

d) că a fost aplicat la vre-o fabrică de gaz și cunoaște pe deplin producția gazului, fiind în stare independent să conducă lucrările la producția gazului.

e) Să dovedească că are praxă în conducerea, pînă la și susținerea unei rețele de țevi de gaz, apeduct și canal (sistem Shone) să fie în clar cu toate agendele tehnice referitor la aceste lucrări.

f) că este versat în toate lucrările de instalare de conducte de case pentru canalizare, gaz și apeduct. este în stare a face independent planurile și devizele referitor la lucrările de instalare.

g) că a fost aplicat la tramvae și e capabil a produce conducerea tehnică independent a tramvaelor comunale.

h) că poate conduce lucrările tehnice a fabricii de ghiață și are practică în ce privește fabricarea gheței.

i) se va anexa un certificat medical, că este apt pentru serviciul de cere.

k) declarație de limbele ce cunoaște cunoscând, că vor fi preferați postulanti, cari cunosc în afară de limba Statului, limba maghiară și limba germană.

Salarul total este 108.000 Lei anual eventual și locuința în natură.

Arad, la 29 Decembrie 1925.

Primăria orașului Arad.